

Sygn. akt III CZ 14/09

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrkowski

SSN Wojciech Katner

w sprawie ze skargi J. G. i Z. G.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu

Rejonowego w M. z dnia 29 listopada 2002 r.,

z wniosku M. R.

przy uczestnictwie R. G. i A. R.

o zniesienie współwłasności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 kwietnia 2009 r.,

zażalenia skarżących

na postanowienie Sądu Okręgowego w N.

z dnia 19 grudnia 2008 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

W sprawie ze skargi J. G. i Z. G. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w M. z dnia 29 listopada 2002 r. z wniosku M. R. o zniesienie współwłasności nieruchomości Sąd Okręgowy w N. postanowieniem z dnia 19 grudnia 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną J. G. i Z. G. od postanowienia tegoż Sądu Okręgowego z dnia 28 sierpnia 2008 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy stwierdził, że stosownie do treści art. 519¹ § 4 k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. W rozpoznawanej sprawie skarżący określili wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 100.000 złotych. Podana wartość przesądza o niedopuszczalności skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Na postanowienie Sądu Okręgowego zażalenie wnieśli J. G. i Z. G. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucili naruszenie przepisów postępowania, które to uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 519¹ § 4 k.p.c. przez przyjęcie, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia jest mniejsza niż 150.000 zł, podczas gdy przedmiotem postępowania jest wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 28 listopada 2002 r., a w podanej dacie, stosownie do obowiązującej wówczas treści art. 519¹ § 4 k.p.c. granicę dopuszczalności skargi kasacyjnej określa kwota 50.000 zł, a nie kwota 150.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o zniesienie współwłasności jest ograniczona ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. W dacie wydania postanowienia znoszącego współwłasność przez Sąd Rejonowy, tj. w dniu 29 listopada 2002 r., wedle ówczesnego brzmienia przepisu granicę wartości przedmiotu zaskarżenia od której

kasacja była dopuszczalna określała kwota 50.000 zł. Jednakże, ustawa z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 13, poz. 98) podwyższyła tę kwotę do 150.000 złotych. Ustawa z dnia 22 grudnia 2004 r. weszła w życie z dniem 5 lutego 2005 r. (art. 6). Zgodnie z art. 3 ustawy nowelizującej sprawy wszczęte przed dniem jej wejścia w życie toczą się od tego dnia według nowych przepisów. Wyjątek został uczyniony tylko do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem 5 lutego 2005 r. W takim przypadku stosuje się przepisy dotychczasowe. Wyjątek ten nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż skarga kasacyjna została wniesiona od postanowienia z dnia 28 sierpnia 2008 r., a więc wydanego po dniu 5 lutego 2005 r. Zatem, do skargi kasacyjnej zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r., także przepis nadający nowe brzmienie art. 519¹ k.p.c., zgodnie z którym skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150.000 złotych.

Bezspornym jest, że wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie jest niższa niż 150.000 złotych, więc skarga kasacyjna nie przysługiwała, Sąd Okręgowy trafnie ją odrzucił, a zażalenia nie można uznać za usprawiedliwione.

Z powyższych względów na mocy art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394⁴ § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.